

Biblická hodina 22.04.2021

Vzdych: *Oslavovať budem Hospodina celým srdcom. Chcem vyrozprávať všetky tvoje obdivuhodné skutky.*³ *Budem sa radosť a jasť v tebe, ospevovať budem tvoje meno. Amen* (Ž 9,2-3)

Úvodná pieseň: *Žalm č. 8: Bože, pred Tebou celá zem už plesá...*

Modlime sa:

Ďakujeme Ti Bože náš, že občas nám dopraješ uzrieť znaky a znamenia Tvojej slávy v tomto svete, ktoré je plné biedy, hriechu a ľudskej zloby - a to všetko nás odlučuje od Teba. Ďakujeme, že si nás napriek tomu neopustil, a náš život, ako sa o nás staráš, dávaš sa poznať a zahŕňaš nás svojou láskou - to všetko svedčí o tom, že sme pre Teba dôležití. Veru, aj my sa právom môžeme pýtať: Čo je človek, že ho opatruješ? Zabezpečuješ nám nielen naše telesné potreby, ale si sa postaral aj o našu dušu, aby sme v Pánovi Ježišovi Kristovi mohli mať záchrancu, Spasiteľa a Vykupiteľa. Ďakujeme, že aj v Tvojom starozákonnom slove všetko ukazuje a smeruje k Nemu, že všetky obety nás posúvajú ku Golgote, kde On prijal a vykonal za nás dokonalú obeť zmierenia, aby nás mohol obdariť odpustením hriechov a spasením. Nech na to nikdy nezabudneme, nech z Jeho kríža budeme môcť čerpať vždy potrebnú silu a ochranu v pokušeniach, strasti. Prosíme o to aj teraz, keď sa vo svojej komôrke stíšime pred Tebou. Daj nám dar porozumenia Tvojej zvesti. Amen

4Mojž 29, 1-11 Obety na slávnosť trúbenia a na Deň zmierenia

¹ V prvý deň siedmeho mesiaca budete mať bohoslužobné zhromaždenie. Nebudete vykonávať nijakú obvyklú prácu. Bude to Deň trúbenia. ² Ako spaľovanú obeť príjemnej vône Hospodinovi pripravte jedného býčka, jedného barana a sedem jednoročných bezchybných baránkov. ³ Ako príslušnú pokrmovú obeť pripravte jemnú múku, zamiesenú s olejom tak, že tri desatiny pripadnú na každého býčka, dve desatiny na barana ⁴ a jedna desatina na každého zo siedmich baránkov. ⁵ Prineste aj jedného capa ako obeť za hriech na vykonanie obradu zmierenia za seba. ⁶ To všetko okrem spaľovanej obety na začiatku nového mesiaca, príslušnej pokrmovej obety, ako aj každodennej spaľovanej a nápojovej obety podľa predpisu. To bude ohňová obeť príjemnej vône Hospodinovi.

⁷ Aj v desiaty deň toho siedmeho mesiaca budete mať bohoslužobné zhromaždenie a budete sa kajúcne postiť. Nebudete konať nijakú prácu. ⁸ Ako spaľovanú obeť príjemnej vône Hospodinovi prinesiete jedného býčka, jedného barana a sedem jednoročných bezchybných baránkov. ⁹ Ako príslušnú pokrmovú obeť pripravte jemnú múku zamiesenú s olejom tak, že tri desatiny pripadnú na každého býčka, dve desatiny na barana ¹⁰ a jedna desatina na každého zo siedmich baránkov. ¹¹ Prineste aj jedného capa ako obeť za hriech. To okrem obety za hriech na vykonanie obradu zmierenia a každodennej spaľovanej obety, príslušnej pokrmovej a nápojovej obety.

Milí Bratia a milé Sestry!

Lud Boží je na prahu zaslúbenej zeme. Generácia, ktorá vyšla z Egypta, pomrela už na púšti, vrátane Mirjam a Árona. Čoskoro ich nasleduje aj Mojžiš. Tu má za úlohu ešte raz zhrnúť základné ustanovenia, v 28. a 29. kapitole sa to týka

zákonov o obetách. Toto usporiadanie života Izraela má za cieľ, aby mali každodenný kontakt, živý vzťah s Hospodinom. Prejavuje sa to v denne ráno a večer prinášaných obetách, ktoré im mali pripomínať ich odkázanosť na Neho, že v Ňom a s Ním potrebujú mať živé obecenstvo. My sme z nich teraz čítali o obetách, ktoré boli nad rámec týchto pravidelných denne prinášaných. Sú to na slávnosť trúbenia (1-6. verš) a na deň zmierenia (7. až 11. verš). Obidve udalosti spadali na siedmy mesiac. Pri pozornom čítaní vidíme, že sa na ne vzťahovali až na malé odchýlky také isté nariadenia. Obety na slávnosť trúbenia boli na začiatku nového mesiaca. Deň zmierenia bol na desiaty deň v tom istom mesiaci. Samozrejme prinášanie obetí prebehlo v rámci bohoslužobného zhromaždenia v oboch prípadoch. S tým súvisel úplný zákaz hocijakej inej činnosti, plne mali sa venovať zasväteniu sviatku pred Hospodinom. V tejto súvislosti chápeme aj nariadenie kajúcne sa postiť v deň zmierenia. Veď samotné poslanie obetí bolo uvedomovať si skrže ne svoju odkázanosť na Hospodina, chodiť s Ním v pokore a poslušnosti s vedomím, že všetko, čo potrebujú, vrátane odpustenia a milosti, pochádza od Neho.

Vidíme teda, a je to aj pre nás smerodajné, že hľadanie Božej tváre a obecenstva s Ním nebol len formálny úkon, prázdna liturgia. Ono je možné a potrebné v takej odovzdanosti, kde On je prvý a jediný, kde sa človek na Neho sústreďuje, prijíma a akceptuje Jeho pravidlá a chodí v dôvernom obecenstve so svojim Bohom.

Skutky ap. 5,12-16 Znamenia apoštolov

¹² Medzi ľuďom sa rukami apoštolov dialo veľa znamení a zázrakov. Všetci sa svorne zdržiavali v Šalamúnovom stĺporadí. ¹³ Nikto iný sa neodvažoval k nim pripojiť, ale ľud ich chválil ¹⁴ a ustavične pribúdalo tých, čo uverili v Pána — množstvo mužov i žien. ¹⁵ Ešte aj chorých vynášali na ulice a kládli ich na lôžka a nosidlá, aby aspoň Petrov tieň padol na niektorého z nich, keď tadiaľ pôjde. ¹⁶ Aj z miest okolo Jeruzalema sa schádzalo množstvo ľudí, ktorí prinášali chorých a trápených nečistými duchmi, a všetci boli uzdravení.

Milí Bratia a milé Sestry!

V týchto dňoch čítame z knihy Skutkov apoštolských scény, ktoré nám predstavujú život prvotnej kresťanskej cirkvi v moci Ducha svätého. Sme svedkami toho, ako prežívajú spoločenstvo svätých v praxi, ako sa starajú o hmotne odkázaných medzi nimi. Vidíme aj to, ako svojou prítomnosťou ich Duch Ježiša Krista vedie a ochraňuje pred falošným úmyslom, keď odhalí lož Ananiáša a Safiry, keď ich trestá smrťou a tým vyvolá dostatočnú bázeň v potenciálnych podobne zmýšľajúcich ľuďoch, ktorí by mali tiež nečestné úmysly pridať sa ku kresťanom. Tiež vidíme v tomto odseku, ako sú Ježišovi nasledovníci a vyznávači požehnaním pre svoje okolie, ako skrže nich môže blahodárne a mocne pôsobiť Kristus svojím Duchom svätým, a ako vie presvedčiť tých, ktorí oň majú skutočný záujem.

V úvode sa môžeme pozastaviť nad tým, že apoštoli - samozrejme už nielen Peter a Ján, ktorí bývali doteraz viackrát menovaní - všetci sa svorne zdržiavali v Šalamúnovom stĺporadí jeruzalemského chrámu. Predovšetkým teda môžeme zdôrazniť túto jednotu apoštolov v Duchu a v pravde, ktorí tvorili jedno spoločenstvo. Veru: „*Aké je dobré a milé, keď sú bratia spolu! ... Tam udeľuje Hospodin požehnanie a život naveky.*“ (Ž 133,1.3) A toto spoločenstvo považovalo za potrebné prejavovať spolupatričnosť so vzkrieseným Ježišom Kristom aj tým, že sa zdržiavali v tej časti chrámu, ktorá bola spôsobilá k učeniu, svedectvu a vyznávaniu Pána. Boli tak otvorení a dostupní pre tých zbožných Židov, ktorí prichádzali do chrámu preto, lebo to bola ich duchovná potreba. V tejto fáze misie ešte nie apoštoli sú na ceste za ľuďmi, ale ľudia chodia za nimi, aby ich počúvali.

Duch svätý ich však zmocňuje nielen k svedectvu, ale aj k potvrdeniu ich svedectva práve uzdravovaním a zázrakmi. Prežívajú Jeho moc podobne, ako to bolo počas nasledovania Ježiša. A rukami apoštolov sa dialo veľa znamení a zázrakov medzi ľuďmi. Medzi tými, ktorí ich túžobne vyhľadali a počúvali. Bolo to priame pokračovanie tých „zážitkov“, ktoré prežívali počas nasledovania Ježiša Krista - na svedectvo toho, že skutočne On je s nimi a ich posilňuje.

Aj apoštoli prežívajú prítomnosť Ducha svätého, a to spôsobom tej zvláštnej ochrany, ktorou nedovolil žiadnym pochybným, falošným ľuďom sa k nim pridružiť kvôli bázni, ktorú na nich Duch Kristov pustil, aby ich takto vzdialil od apoštolov. Aká je to vzácna, požehnaná ochrana! Ako zriedkavo o ňu prosíme a to s vierou, že On má moc nás ochrániť!

Na druhej strane však vidíme úprimnú túžbu a snahu tých, ktorí prichádzali bez akejkoľvek zlomyseľnosti. Ich počet sa neustále zväčšuje. Je na tú dobu výnimočné čítať o tom, že „ustavične pribúdalo tých, čo uverili v Pána — množstvo mužov i žien“. Muži i ženy. Pre nás je snáď pozoruhodnejšie, že aj muži - ak si pomyslíme, že tu na našich končinách je vo zboroch obyčajne zbožných, veriacich a aj viditeľných mužov niekoľkonásobne menej ako žien. Tam však platí tohoto opak: Vzácne je čítať, že aj ženy sa vyzdvihnuto spomínajú, čo ani pri správach evanjelií nie je zvyčajné (napr. pri nasýtení 5000 alebo aj pri počte pokrstených pri vzniku cirkvi sa počítajú len muži). Akoby tu nastal istý posun: sú spomenuté aj ženy, ktoré uverili a nie v malom počte. Spoločenstvo veriacich sa aj v tomto zmysle rozširuje a to je dobre.

Záverečné verše nám prezrádzajú mnoho o vtedajších sociálnych pomeroch, o biede a nemociach, o neexistujúcich možnostiach nájsť uzdravenie. A máme taký pocit, že je v tom až akási poverčivosť, keď takto húfne vynášajú k apoštolom svojich nemocných a trápených, aby aspoň Petrov tieň padol na nich, v nádeji, že sa uzdravia. Možno ak by sa toto stávalo dnes, by sme to takto hodnotili. Ale na tie pomery, kedy dostupnosť medicíny bola minimálna a aj medicínske možnosti ponúkali veľmi málo, čakať uzdravenie od Božej moci

môžeme pokladať za úplne samozrejmé. Skôr sa môžeme zamyslieť nad tým, či sme nezabudli, že On je náš Lekár najvyšší, či sa nestáva, že od Neho už nič ani nečakáme, pretože máme svoje tabletky, injekcie, zákroky a len v tie dúfame?

Faktom ostáva, že mocou Ducha svätého boli títo biedni a úbohí ľudia uzdravovaní - a to nebola moc apoštolov, oni boli len sprostredkovateľmi, aby ľudia túžiaci po živote uverili a prežili, že v Kristovi je možné získať skutočne nový život a uzdravenie telesné i duševné (boli medzi nimi mnohí trápení nečistými duchmi, čo by sme dnes diagnostikovali ako psychické narušenia alebo poruchy). Nech je nám povzbudením, že Pán Ježiš Kristus je mocným lekárom aj našich duší a životov, aj za telesné uzdravenie ďakujme Jemu. A učme sa predostrieť Mu naše potreby s podobnou dôverou, ako tí ľudia z okolia Jeruzaléma vynášali chorých na ulice a kládli ich na lôžka a nosidlá, aby sa dostali do silového poľa Ježiša Krista. Naše modlitby môžu plniť požehnanú úlohu v živote tých, ktorých takto prinášame k Pánovi. Posilnime sa preto v prihováraní sa za nich v modlitbách. *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, Spasiteľu náš! Ďakujeme za zvesť Tvojho slova, že nás ňou voláš do užšieho spoločenstva s Tebou. Chválime Ťa za prejavy Tvojej moci v našom živote, za prejavy Tvojej uzdravujúcej lásky, ktorou sa staráš o našu dušu i naše telesné potreby. Ďakujeme Ti za zdravie s tými, ktorých si uzdravil - a prosíme za tých, ktorí majú bolesti, trápenia a strasti. Tiež sa modlíme za ich rodinných príslušníkov ako aj lekárov, zdravotníkov. Ale pretože je teraz veľké pokušenie všetko podriaďiť pandémie, prosíme, varuj nás, aby sme nezabudli sa starať o svoju dušu, lebo tá najviac postráda, ak sa jej nevenujeme.

Sme Ti vďační, že si pre nás všetko duchovné zabezpečil, že my už nemusíme neustále prinášať obety, ktoré aj tak nevyriešia náš najväčší problém, ale Ty sám si sa stal tým obetným Baránkom, aby si nás raz a navždy vyslobodil z moci hriechu a privinul k sebe. Je to drahá milosť, Tvojou krvou zaplatená, ktorú bez rozlišovania osôb ponúkaš každému. Odpusť, že to my sme takí pochybovači, že si kladieme otázky a podmienky namiesto toho, že by sme Ti prejavili dôveru. Veru nás v tom zahanbujú veriaci, ktorí dávno pred nami žili, verili a nepochybovali. Prosíme, mocou Tvojho Ducha svätého nás veď, posilňuj aby z nášho života vyžarovala Tvoja prítomnosť a životy obnovujúca moc, aby Tvoja cirkev tu nebola na hanbu, ale na slávu Tvojho mena v tomto svete. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie: *Vyzliekol si mi smútočný šat a odel si ma radosťou, aby nikdy neutíchla oslavná pieseň pre teba. Hospodín, môj Bože, navždy Ťa chcem velebiť. Amen (Ž 30,12-13)*

Záverečná pieseň: č. 438 - Duchu svätý zostúp na nás